

Muhamed IBRAHIMOVIĆ

Prof. dr. Mustafa Beganović: tuguju za njim gračaničke i sarajevske mahale

(U ime građana Gračanice od dr. Beganovića među posljednjim se oprostio načelnik opštine Muhamed Ibrahimović)

"Tužno je danas u Gračanici zato što nemamo više u Sarajevu našeg dragog Mustafu kao svog najrođenijeg. Tuguju danas gračaničke mahale od Javora do Hajdarovca, od Hrustine do Tunjevca, tužna je gračanička čaršija, kojom nikada nećeš prošetati, promuhabetiti sa prijateljima iz djetinjstva, nasjetovati, uputiti...

Ima Gračanlija svuda po svijetu i Gračanica je kao i ova Bosna svima na srcu, neki joj se prije ili kasnije vraćaju, drugi boluju i nikad je neće odbolovati kao ni Bosnu... Ali ni jednom od tih Gračanlija razasutih po svijetu nije pošlo za rukom da budu u Gračanici i tamo negdje, u tome je uspio i to je jedino mogao naš Mustafa. U doslovnom smislu riječi, on je živio Gračanicom u Sarajevu i Sarajevom u Gračanici i to stalno, godinama, njegovim najboljim godinama. On je pripadao sarajevskoj i istovremeno gračaničkoj čaršiji u najboljem smislu te riječi, on je pripadao visokoj bošnjačkoj naučnoj i rukovodilačkoj eliti, intenzivno živio i radio važne i odgovorne poslove, od dekana, do ratnog ministra, predavao na eminentnim evropskim univerzitetima i uvijek bio i ostao na zemlji. Njega su podjednako voljeli i cijenili obični ljudi sa sarajevskog Bistrika i sa gračaničkog Javora, sa Baščaršije i

gračaničke Donje čaršije. Sa njima se uvijek rado susretao, prelio i sijelio, drugovao i tugovao, pomagao im svim svojim bićem, rješavao im najbanalnije probleme, dijelio s njima sitne radosti i golemu tugu, on ih je razumio, njemu su se mogli povjeriti i u svako doba obratiti se za pomoć. Za Gračanlije bio je institucija i ambasador, doktor za sve bolesti koje su болоvali po Sarajevu.

Sam Bog zna kako je u tom uspijevao!

A mi, jesmo li mu i kako smo mu uzvraćali, jesmo li mu na pravi način iskazivali zahvalnost koju nikad nije tražio, je li imao vremena za sebe, za svoju privatnost. O čemu je razmišljao u trenucima ljudske klonulosti i samoće, je li u tom punom i intenzivnom životu možda moglo i nešto drugačije...? To su pitanja na koja nikada nećemo dobiti odgovor, to su pitanja koja se obično postavljaju na kraju puta. U jedno, međutim, možemo biti sigurni: kad bi mogao, naš Mustafa opet bi taj isti put odabrao. On jednostavno nije mogao drugačije.

Iza velikih ljudi ostaju velika djela, ali i velike praznine. Mi ih s bolom prihvatamo, jer nam je isuviše mnogo velikih ljudi 'potrošeno' u borbi za ideju Bosne. A za tu veliku ideju još nam se valja boriti isto onako kao što su se i oni borili.

Tugujući danas za našim dragim rahmetlijom, izbjegavajući velike riječi koje ni on nije volio, mi se možemo ponositi što je tokom čitavog života kao profesor i političar, humanista i vaspitač, rukovodilac i ministar - ovaj znameniti Gračanlija služio samo ideju Bosne.

Neka mu je rahmet i nek' mu je lahka zemlja bosanska!"